

[Korsgaard.]

at man ved Kriselovgivningen i Oktober 1931 gjorde noget lignende, saa maa jeg hævde, at Ligheden er nu i hvert Fald ikke paafaldende, for det første af den Grund, at man paa det Tidspunkt ikke var nær saa langt borte fra det Aar, hvis Indkomst det egentlig drejede sig om at beskattede. For det andet, fordi der i intet Tilfælde var Tale om en Tilbagebetaling. Det gør for mig at se en meget væsentlig Forskel. Det gør ogsaa for mig en væsentlig Forskel, at det, man gjorde i 1931, dog var det, at man paalignede de paagældende en *forholdsmæssig* Formindskelse af den Fordel, som 1927-Loven gav. Det Forslag, der nu ligger fremme, bruger jo 3 pCt. som Skæringslinie, idet det siger, at alle de, hvis Formueafkastning ligger under 3 pCt., bevarer deres fulde Lempelse, selv om de i og for sig har haft en nok saa stor Indkomst ad anden Vej end gennem Formuen, hvorimod de, hvis Formueindkomst har ligget over 3 pCt., og som maaske overhovedet ikke har haft anden Indkomst, skal aflevere hele den Fordel, som 1927-Loven gav. Det forekommer mig, at det er en besynderlig Udformning af Tanken, men jeg maa gaa ud fra, at vi kan blive enige med Venstre om helt at slette dette, og jeg gaar ud fra, at naar dette sker, vil Regeringspartierne med den Baggrund, der er for det hele, nemlig at Kriseforliget i 1932 i Virkeligheden er sluttet paa Basis af, at vi ikke skulde have mere direkte Beskatning paa Grundlag af Formueangivelsen pr. 1. Januar 1932 og paa Grundlag af Indkomsten i 1931, bøje sig, saa at der altsaa bliver et saakaldt firkantet Forlig om dette. Tiden vil vise, om det sikre Haab, jeg nærer paa dette Omraade, vil gaa i Opfyldelse. Men naturligvis er jeg næsten sikker paa, at det vil gaa let for Venstre og os at blive enige.

Det er, hvad jeg i Øjeblikket har at sige om den foreløbige Skattelovgivning, og jeg vender mig da til den Skattelovgivning, som vedrører den kommende Tid. Her er det klart, at her er Partierne fornuftigvis ikke bundet af noget som helst med Hensyn til, hvad der blev vedtaget ved Kriselovene i 1932. Det, der foreslaas, vedrører foreløbig ikke Indkomstskatten, men een Gang begyndt med 6 Kvartaler kan man ikke regne sikkert med, at der ikke vil komme Skattelove, der vil berøre Indkomsten, saaledes som den har været i 1932, udover de Love, der nu eventuelt bliver vedtaget, og udover den Lov, som gælder nu. Det Forslag, der ligger for, vedrører kun to Ting, Formueskatten og Selskabsbeskatningen. Derimod savner jeg

Brugsforeningsskatten, men det kan jo ogsaa være, vi paa dette Omraade kunde komme til en Overenskomst.

Nu først Formueskatten. Her fremstillede den ærede Ordfører for Venstre Sagerne saaledes, at det, der her sker, stort set er det, som Venstre gennem lange Tider har ønsket. Nu vil jeg hertil sige, at den Formueskattelettelse, som blev indført i 1927, er, det kan ikke bestrides, teknisk vanskelig, men det kan heller ikke bestrides, at for saa vidt man vil gaa ind i Ideen om, at det er Formueafkastningen, som skal være det afgørende — dette dog i nogen Grad sammenholdt med den samlede Indkomst —, var det en Udformning, som ikke i alt for høj Grad kunde kritiseres. Men, som sagt, teknisk set var Loven vanskelig, og det førte jo til, at Erhvervenes Skatteudvalg, som den Gang havde som Næstformand et Medlem af det andet høje Ting, Hr. Hauch, og hvis Medlemmer den Gang var i høj Grad enige — at de vedblivende er enige om Skattespørgsmaal, tror jeg i øvrigt ikke, men det skal jeg lade staa hen —, netop paa Grund af det teknisk vanskelige ved Formueskatteoven, som den blev lavet i 1927, ønskede Loven lavet om, saaledes at 5 pCt. Indkomsten var Udgangspunktet, og Formueskatten saa gik ned, efterhaanden som den samlede Indkomst faldt, og altsaa kunde ende med Nul.

Nu vil vel sagtens den ærede Ordfører for Venstre gøre gældende, at det, der her sker, er principielt ikke synderlig forskelligt fra Forslaget om de 5 pCt. Det vil jeg dog mene, det er, thi man maa ikke være blind for, at førend man naar til den Indkomst, der skal sættes i Relation til Formuen, skal Skatten være fradraget, og saa vil der med 5 pCt. Grænsen ikke kunne være Tvivl om, at i mangfoldige Tilfælde, hvor man havde en almindelig Bankrente af sine Penge — til Bank- og Sparekasserente regner jeg 3—4 pCt. —, vilde man meget vel kunne faa Lempelse i Formueskatten, selv om man havde nogen Indkomst, medens efter det Forslag, som Venstre nu foreløbig er gaaet med til, vil vedkommende, selv om han har den laveste Sparekasserente, som man ogsaa i den kommende Tid kan regne med, praktisk talt ikke kunne faa Lempelse. Jeg maa derfor hævde, at der er en betydelig Realitetsforskel paa, ogsaa en principiel Forskel paa, om man begynder ved de 5 pCt. eller gaar længere ned, til 3 pCt.

Jeg maa derfor mene, at den Idé, som laa i Loven af 1927, i Virkeligheden gennem dette Forslag er forladt. Man er nu gaaet til at give en Slags Almisser-Lempelse. Hvor